

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2CoEk/23/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8511204330
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8511204330.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Kataríny Krochtovej v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, Bratislava, zastúpeného spoločnosťou Advocate, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému T. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX/XXX, Q. K., o vymoženie istiny 679,17 eur s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa z 24.06.2024 č.k. 7Er 429/2011-51, jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie exekúciu zastavil. Povinnému náhradu trov konania nepriznal a priznal súdnemu exekútorovi JUDr. Ladislavovi Jakubcovi trovy exekučného konania vo výške 39,83 eur s tým, že uložil oprávnenému, aby tieto trovy uhradil do 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

2. Súd prvej inštancie poukázal na to, že zmluva o úvere uzatvorená medzi oprávneným a povinným je zmluvou spotrebiteľskou. Z obsahu spisu bez ďalšieho nevyplýva, že by povinný pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. V zmluve o úvere je označený ako fyzická osoba. Existujúce pochybnosti je potrebné odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že aj nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne - spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Podľa § 54 OZ je namieste pri pochybnostiach obsahu zmluvy výklad priaznivejší pre spotrebiteľa a teda, že dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, je na oprávnenom. Keďže oprávnený nepreukázal nespotebiteľský charakter úverovej zmluvy, neunesol dôkazné bremeno, ide to na ťarchu oprávneného, preto súd mal za to, že úverová zmluva je zmluvou spotrebiteľskou. Ďalej bolo zistené, že nárok oprávneného vyplýva zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou a oprávnený nedoplnil návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v spojení s § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v lehote do 22.01.2016. Oprávnený doplnenie návrhu doručil súdnemu exekútorovi 21.01.2016 a súdny exekútor tento návrh doručil súdu 04.02.2016. Zákonným následkom nedoplnenia návrhu na vykonanie exekúcie je jej zastavenie podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku s tým, že exekučný súd nemôže odpustiť zmeškanie lehoty. O náhrade trov exekučného konania medzi účastníkmi konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, § 256 ods. 1 a § 257 CSP tak, že povinnému náhradu trov konania nepriznal, keďže procesné zavinenie zastavenia exekúcie je na strane oprávneného. O náhrade trov exekúcie rozhodol podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku a § 262 ods. 2 CSP. Priznal súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie, keďže oprávnený zaviniť zastavenie exekúcie, nesplnil si svoju zákonnú povinnosť doplniť návrh, preto oprávneného zaviazal na zaplatenie týchto trov.

3. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie oprávnený, ktorý navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Oprávnený považuje napadnuté uznesenie za nepreskúmateľné v zmysle predpokladov § 220 ods. 2 CSP. Zdôrazňuje, že predmetné exekučné konanie je vedené voči povinnému, pričom hlavný kauzálny vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským, nakoľko povinný pri uzatváraní úverovej zmluvy a vystavení zmenky vyhlásil, že peňažné prostriedky mu boli poskytnuté na účel podnikania. Táto skutočnosť musí byť súdnemu exekútorovi známa, ako aj súdu, ktorému podal exekútor žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Ďalej oprávnený poukazuje na to, že už k samotnému návrhu na vykonanie exekúcie priložil nielen exekučný titul a zmenku, na základe ktorej bol v exekučnom titule oprávnenému priznaný nárok, ale aj zmluvu o úvere, splatenie ktorého zmenka zabezpečovala. Rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu oprávneného s povinným, vrátane dôkazov, ktoré to osvedčujú, boli súčasťou exekučného spisu a oprávnený má za to, že tak si splnil povinnosť, ktorá pre neho vyplýva z § 243f ods. 1 v spojení s § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. Oprávnený posudzovanie povinného ako spotrebiteľa výslovne odmieta. Zdôraznil, že uzavrel zmluvu s povinným, keď úver bol poskytnutý na účel podnikania. Skutočnosť, na čo konkrétne bol povinným následne poskytnutý úver aj využitý, oprávnený neskúma, nakoľko je to pre neho už nepodstatná informácia. Povinný ako dlžník navyše nemá informačnú povinnosť voči veriteľovi, aby preukazoval skutočné použitie takto poskytnutých finančných prostriedkov. Taktiež Zákon o spotrebiteľských úveroch neustanovuje, že žiadateľ o úver v čase poskytnutia úveru na podnikanie, zamestnanie alebo povolanie musí byť podnikateľom alebo zamestnaný. Preto pre právnu kvalifikáciu povahy poskytnutého úveru je postačujúci prejav vôle uvedený v zmluve. V prípade postavenia oprávneného tiež treba akceptovať jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu s povinným vstupoval. Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovolávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa. Na základe týchto dôvodov navrhol oprávnený podanému odvolaniu vyhovieť.

4. Povinný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

5. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v zmysle zásad vyjadrených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.) spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného dôvodné nie je.

6. Odvolací súd posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením a teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

7. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

8. Podľa § 243h zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

9. Podľa ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu (s povinným). Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

10. Podľa ust. § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona

vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

11. V prejednávanej veci je zrejmé, že právny vzťah medzi účastníkmi tohto konania vznikol na základe Zmluvy o úvere zo dňa 18.08.2010, keď oprávnený vystupoval pri uzatváraní a poskytnutí úveru ako dodávateľ a povinný ako spotrebiteľ. Je zrejmé, že povinný bol v tejto zmluve označený identifikačnými údajmi ako sú jeho bydlisko, rodné číslo a číslo občianskeho preukazu. Exekučným titulom je v danom prípade rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom v Bratislave sp. zn. SR 04077/11 zo dňa 02.06.2011. Z jeho obsahu je zrejmé, že oprávnený pristúpil k uplatneniu svojich práv vyplývajúcich z predloženej neúplnej zmenky vystavenej dňa 18.03.2011. Nespotrebitel'ský charakter zmluvy, a teda že by úver bol poskytnutý výlučne na výkon podnikateľskej činnosti povinného, resp. výkon povolania oprávneným nepochybne preukázaný nebol. Odvolací súd zdôrazňuje, že bezpečným preukázaním v tomto smere nemôže byť len všeobecný údaj o poskytnutí úveru na výkon povolania, zamestnania, či podnikania, ktorý však neposkytuje bez ďalšieho odpoveď na otázku, aký konkrétny súvis má výkon tejto podnikateľskej činnosti s uzatvorením danej konkrétnej úverovej zmluvy a či dlžník nepochybne pri uzatváraní zmluvy aj konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Túto dôkaznú povinnosť, ako to správne zdôraznil aj súd prvej inštancie, má oprávnený a pokiaľ ju nespĺnil, v pochybnostiach platí výklad pre spotrebiteľa priaznivejší s poukazom na interpretačné pravidlo vyjadrené v § 54 Občianskeho zákonníka. Právny vzťah účastníkov konania je preto potrebné posúdiť ako spotrebiteľský v zmysle predpokladov § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

12. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že návrh na vykonanie exekúcie je potrebné v lehote 30 dní, t. j. do 22.01.2016 doplniť priamo exekučnému súdu. Súdu prvej inštancie nemožno vyčítať, ak vyžaduje, aby bolo doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie doručené včas priamo exekučnému súdu. Postup súdu prvej inštancie je ústavne konformný, pričom dôvod zastavenia exekúcie bol dostatočne odôvodnený, preto rozhodnutie nemožno považovať za arbitrárne. Odvolací súd nevidí dôvod na odklon od judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky. Ústavný súd SR vo viacerých rozhodnutiach uviedol, že „Podľa názoru ústavného súdu okresný súd v posudzovanej veci postupoval a rozhodol ústavne akceptovateľným spôsobom, keď predmetnú exekúciu zastavil podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku z dôvodu, že návrh na vykonanie exekúcie nebol v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku doplnený podaním doručeným v zákonnej lehote priamo exekučnému súdu. Hoci ustanovenie § 243f ods. 1 Exekučného poriadku výslovne neurčuje, komu bolo potrebné v ustanovenej lehote doručiť doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie (či exekučnému súdu, alebo súdnemu exekútorovi), z napadnutého uznesenia vyvoditeľný právny záver okresného súdu, že návrh bolo potrebné doplniť priamo exekučnému súdu, považuje ústavný súd za ústavne udržateľný, a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že predmetné zákonom požadované doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie slúžilo vo vymedzených prípadoch na posúdenie prípustnosti ďalšieho pokračovania exekúcie, o ktorej bol oprávnený rozhodnúť výlučne exekučný súd, a nie súdny exekútor (§ 243f ods. 6 Exekučného poriadku). Aj preto bolo tiež vecou náležitej odbornej starostlivosti a predvídavosti samotnej sťažovateľky, k predmetu činnosti ktorej patrí aj vymáhanie pohľadávok, aby doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v konkrétnej veci doručila v zákonnej lehote aj príslušnému exekučnému súdu, nielen poverenému súdnemu exekútorovi. V nadväznosti na uvedené ústavný súd tiež poukazuje na to, že právne dôsledky vyplývajúce z právneho záveru okresného súdu zároveň prispievajú k naplneniu princípu právnej istoty účastníkov exekučného konania, keďže sa ním vylučujú možné pochybnosti o skutočnom čase vykonania zákonom požadovaného procesného úkonu, a teda o dodržaní či nedodržaní zákonom ustanovenej lehoty na jeho vykonanie.“ (viď uznesenie ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 564/2016 z 13. septembra 2016, uznesenie ústavného súdu sp. Zn. II. ÚS. 774/2016-7 zo dňa 27.10.2016).

13. V posudzovanom prípade bolo preukázané splnenie predpokladov znení účinnom do 31.03.2017, keďže oprávnený nepochybne nedoplnil návrh na vykonanie exekúcie v zmysle ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku.

14. Uznesenie je v celom rozsahu vecne správne, preto ho odvolací súd podľa § 387 CSP potvrdil.

15. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Oprávnený vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemá právo na náhradu trov a povinnému v tomto štádiu konania trovy nevznikli.

16. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).